

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 26 gusht 2019
Nr. ref.:AGJ 1415/19

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI128/17

Parashtrues

Naser Husaj

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Kosovës, Rev. nr. 170/2017, të 23 gushtit 2017**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Naser Husaj, avokat nga Peja (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit [Rev. nr. 170/2017] të 23 gushtit 2017 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) në lidhje me Aktgjykimin [CA. nr. 3235/2013] e 6 shtatorit 2016 të Gjykatës së Apelit dhe Aktgjykimin [C. nr. 171/07] e 12 marsit 2013 të Gjykatës Themelore në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes të cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë e tij themelore të garantuara me nenin 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe i përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).
5. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata), miratoi në seancën administrative plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrtimit të kërkesës, Gjykata i referohet dispozitave juridike të rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatë

6. Më 1 nëntor 2017, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
7. Më 3 nëntor 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Ivan Čukalović, Bekim Sejdiu dhe Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.
8. Më 8 nëntor 2017, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.

9. Më 16 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Snezhana Botusharova dhe Almiro Rodrigues. Më 26 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.
10. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët: Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
11. Më 22 gusht 2018, duke qenë se katër gjyqtarëve të lartpërmendur u kaloi mandati i tyre si gjyqtarë të Gjykatës, Kryetarja e Gjykatës, në bazë të Ligjit dhe Rregullores së punës, nxori Vendimin nr. GJR. KI128/17 për zëvendësimin e Gjyqtarit raportues dhe Gjyqtare raportuese u caktua Gresa Caka-Nimani. Ndërsa, më 25 tetor 2018, Kryetarja e Gjykatës nxori Vendimin nr.KSH.KI128/17 për zëvendësimin e kryesuesit të Kolegjit shqyrtues dhe kryesuese u caktua: Arta Rama-Hajrizi.
12. Më 29 korrik 2019, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtare raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
13. Në të njëjtën ditë, Gjykata njëzëri konstatoi se Aktgjykimi [Rev. nr. 170/2017] i 23 gushtit 2017 të Gjykatës Supreme është në përputhje me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.

Përmbledhja e fakteve

14. Nga shkresat e lëndës, rezulton se parashtruesi i kërkesës ushtronte profesionin e avokatit dhe njëherësh ishte anëtar i Odës së Avokatëve të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Oda e Avokatëve).

Në lidhje me procedurën penale dhe administrative

15. Gjatë periudhës sa ishte duke e ushtruar profesionin e avokatit, ndaj parashtruesit të kërkesës filloi të zhvillohej procedura penale për shkak të veprës penale të mashtrimit të përcaktuar me paragrafin 1 të nenit 140 të Ligjit Penal të Kosovës.
16. Më 3 korrik 2002, Gjykata Komunale në Pejë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Komunale) përmes Aktgjykimit [P. nr. 155/2002] e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e veprës penale të mashtrimit të përcaktuar me Kodin e Përkohshëm Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPK), duke i shqiptuar dënimin me 9 (nëntë) muaj burgim, me kusht që brenda 2 (dy) viteve të mos kryejë ndonjë vepër penale tjetër.
17. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës Komunale, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikim të gabuar të së drejtës materiale.

18. Më 5 gusht 2002, Oda e Avokatëve, duke u bazuar në nenin 46 të Ligjit mbi Avokaturën dhe Ndihmën tjetër Juridike të 24 dhjetorit 1979 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji mbi Avokaturën), përmes Aktvendimit pezulloi të drejtën e ushtrimit të profesionit të parashtruesit të kërkesës deri në përfundimin e procedurës disiplinore dhe procedurës penale kundër tij. Kundër këtij Aktvendimi, parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar padi për konflikt administrativ në Gjykatën Supreme.
19. Më 21 prill 2004, Gjykata e Qarkut në Pejë (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata e Qarkut) përmes Aktgjykimit [AP.nr.1/2003] e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktgjykimin e lartcekur të Gjykatës Komunale.
20. Sipas shkresave të lëndës, në po të njëjtën datë, përkatësisht më 21 prill 2004, Oda e Avokatëve, përmes Aktvendimit nr. 111, e ndërpreu masën e pezullimit ndaj parashtruesit të kërkesës dhe lejoi vazhdimin e ushtrimit të profesionit të avokatit përkatës. Oda e Avokatëve arsyetoi se (i) procedura penale kundër parashtruesit të kërkesës kishte përfunduar në formë të prerë përmes Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut; dhe (ii) procedura disiplinore nuk ishte zhvilluar.
21. Kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës së Qarkut, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme.
22. Më 16 dhjetor 2004, Gjykata Supreme duke vendosur në konflikt administrativ sipas padisë së parashtruesit të kërkesës, përmes Aktgjykimit [A. nr. 442/2002] e anuloi Aktvendimin e Odës së Avokatëve, ndër të tjera, me arsyetimin se i njëjti (i) ishte në kundërshtim me Ligjin e aplikueshëm të Procedurës së Përgjithshme Administrative; (ii) ishte nxjerrë në bazë të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike; dhe (iii) nuk përmbante arsyetim të mjaftueshëm.
23. Më 18 mars 2005, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [PKL.nr.16/2004] e miratoi pjesërisht kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë të parashtruesit të kërkesës dhe ndryshoi Aktgjykimin e lartcekur të Gjykatës së Qarkut, vetëm sa i përket cilësimit juridik të veprës penale, duke përcaktuar se veprimet e të akuzuarit, përkatësisht parashtruesit të kërkesës, përmbushin elementet e veprës penale të mashtrimit, siç përcaktohet me paragrafin 1 të nenit 261 (Mashtrimi) të KPPK-së.

Në lidhje me procedurën civile

24. Sipas shkresave të lëndës, rezulton se më 28 shkurt 2005, parashtruesi i kërkesës kishte iniciuar padinë kundër Odës së Avokatëve për kompensim dëmi. Gjykata Komunale, përmes Aktvendimit [C. nr. 286/05] të 22 marsit 2005, kishte shpallur vetën jokompetente përkitazi me kompetencën territoriale, duke urdhëruar që çështja të dorëzohet në kompetencë të Gjykatës Komunale në Prishtinë. Kundër këtij Aktvendimi parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur ankesë. Gjykata e Qarkut, përmes Aktvendimit [CA.nr.121/05] të 4 dhjetorit 2006, kishte refuzuar si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës, duke konfirmuar Aktvendimin e Gjykatës Komunale përkitazi me kompetencën territoriale.

25. Përmes kërkesës për kompensim dëmi, parashtruesi i kërkesës kërkoi kompensimin e dëmit material dhe jomaterial. Përkitazi me të parin, kërkoi që Oda e Avokatëve t'i paguaj shumën prej 210,000 euro për shkak të fitimit të humbur, ndërsa përkitazi me të dytin, kërkoi që Oda e Avokatëve t'i paguaj shumën prej 510,000 euro për shkak të cenimit të integritetit moral dhe profesional, duke përfshirë kamatën prej 4.5% nga 27 prilli 2004.
26. Më 12 mars 2013, Gjykata Themelore përmes Aktgjykimit [C. nr. 171/07] refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës duke arsyetuar, ndër të tjera, se nuk ishin përmbushur kushtet e përcaktuara me nenet 154 (Bazat e përgjegjësisë), 155 (Dëmi), 189 (Dëmi i thjeshtë dhe përfitimi i munguar) dhe 198 (Mbi kompensimin e dëmit material në rast të shkeljes së nderit dhe të përhapjes së thënieve të rreme) të Ligjit për Marrëdhëniet të Detyrimeve të 30 marsit 1978 (në tekstin e mëtejme: LMD).
27. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës kontestoi Aktgjykimin e lartcekur të Gjykatës Themelore në Gjykatën e Apelit, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që Aktgjykimi i ankimuar të ndryshohet ose i njëjti të anulohet dhe çështja të kthehet në gjykatën e shkallës së parë në rivendosje.
28. Më 2 shkurt 2015, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kallëzim penal në Prokurorinë e Shtetit kundër gjyqtarit A. B., gjyqtar në Gjykatën Themelore, gjyqtarit Q. A., gjyqtar në Gjykatën e Apelit, dhe kundër gjyqtarëve të Gjykatës Supreme, M. R., G. S., E. H., për kryerjen e veprave penale të (i) nxjerrjes së kundërligjshme të vendimeve gjyqësore të përcaktuar me nenin 432 dhe (ii) të konfliktit të interesit të përcaktuar me nenin 424 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPRK). Kallëzimi penal përkitazi me gjyqtarët e Gjykatës Supreme, ndërlidhej, ndër të tjera, me pjesëmarrjen e tyre në një kolegji i cili përmes Aktgjykimit [Rev. nr. 335/2015] të 14 dhjetorit 2015, refuzoi të pabazuar kërkesën e parashtruesit për revizion në një rast tjetër të parashtruesit të kërkesës.
29. Më 6 shtator 2016, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit [CA. nr. 3235/2013] refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore.
30. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës parashtroi revizion kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës së Apelit në Gjykatën Supreme, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
31. Më 23 gusht 2017, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [Rev.nr.170/2017] e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit dhe refuzoi revizionin e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

32. Parashtruesi i kërkesës pretendon se përmes Aktgjykimit [Rev. nr. 170/2017] të 23 gushtit 2017 të Gjykatës Supreme i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
33. Përkitazi me pretendimet për shkelje të nenit 31 në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme është nxjerrë nga një gjykatë e anshme sepse pjesë e kolegjit vendimmarrës ka qenë edhe gjyqtarja G. S., kundër të cilës parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kallëzim penal më 2 shkurt 2015 në lidhje me Aktgjykimin [Rev. nr. 335/2015] e 14 dhjetorit 2015 të Gjykatës Supreme dhe i cili më pas, përkatësisht më 9 qershor 2017, ishte shpallur i pavlefshëm nga Gjykata në rastin nr. KI22/16. (Shih rastin e Gjykatës nr. KI22/16 me parashtrues *Naser Husaj*, Aktgjykim i 9 qershorit 2017).
34. Përfundimisht, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që kërkesën e tij të shpallë të pranueshme, dhe që Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme të shpallet i pavlefshëm, duke e kthyer çështjen në rivendosje.

Pranueshmëria e kërkesës

35. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregulloren e punës.
36. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

“7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

37. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu i referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç janë të përcaktuara me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet neneve 47 [Kërkesa Individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individit mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor... ”.

38. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [Rev.nr.170/2017] e 23 gushtit 2017 të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka qartësuar të drejtat dhe liritë themelore që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
39. Gjykata gjithashtu konstaton se kërkesa e parashtruesit të kërkesës i plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit 1 të rregullit 39 të Rregullores së punës. E njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kriterëve të përcaktuara përmes paragrafit 3 të rregullit 39 të Rregullores së punës.
40. Për më tepër dhe në fund, Gjykata vlerëson se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar në pajtim me paragrafin 2 të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe rrjedhimisht, ajo duhet deklaruar e pranueshme. (Shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së *Alimuçaj kundër Shqipërisë*, Aktgjykim i 9 korrikut 2012, paragrafi 144).

Dispozitat Relevante Kushtetuese dhe Ligjore:

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.

[...]

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij.

[...]

LIGJI Nr. 03/L-006 PËR PROCEDURËN KONTESTIMORE

KREU III

PËRJASHTIMI I GJYQTARIT NGA GJYKIMI

Neni 67

Gjyqtari nuk mund ta procedojë çështjen juridike:

a) në qoftë se është vetë palë, përfaqësues ligjor apo me prokurë i palës, apo në qoftë se me palën është bashkëkreditor apo bashkëdebitor ose i obliguar për regresim, apo në qoftë se në të njëjtën çështje është dëgjuar si dëshmitar ose si ekspert;

b) në qoftë se pala ose përfaqësuesi ligjor apo me prokurë i saj është kushëri gjaku në vijën vertikale deri në cilëndo shkallë, kurse në vijën horizontale deri në shkallë të katërt, apo në qoftë se është bashkëshort, apo gjini e krushqisë deri në shkallë të dytë, pavarësisht nëse martesë ka pushuar ose jo;

c) në qoftë se është kujdestar, adoptues ose i adoptuar i palës, i përfaqësuesit të saj ligjor ose me prokurë;

d) në qoftë se në të njëjtën çështje ka marrë pjesë në dhënien e vendimit të gjykatës më të ulët, ose të organit tjetër, ose në procedurën e ndërmjetësimit;

e) në qoftë se ka vepruar në çështjen në të cilën është bërë ujdia gjyqësore, e me padinë e ngritur kërkohet anulimi i ujdisë së këtillë;

f) në qoftë se është aksionar apo anëtar i shoqërisë tregtare që është palë në procedurën e iniciuar me padi;

g) në qoftë se ekzistojnë rrethana të tjera që e vejnë në dyshim paanësinë e tij.

Meritat

41. Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës ishte shpallur fajtor për veprën penale të mashtrimit në korrik të vitit 2002 nga Gjykata Komunale. Si rezultat i këtij Aktgjykimi, Oda e Avokatëve, kishte pezulluar të drejtën e tij për ushtrimin e profesionit të avokatit. Përgjatë vitit 2004, ishin nxjerrë tri vendime relevante që ndërlidheshin me procedurën penale kundër parashtruesit të kërkesës por edhe me procedurën administrative përkitazi me Aktvendimin e Odës së Avokatëve. Së pari, Gjykata e Qarkut kishte vërtetuar Aktgjykimin e Gjykatës Komunale përkitazi me veprën penale të mashtrimit. Së dyti, si rezultat i këtij Aktgjykimi, Oda e Avokatëve kishte ndërprerë masën e pezullimit të ushtrimit të profesionit kundër parashtruesit të kërkesës. Së treti, Gjykata Supreme, duke vepruar sipas ankesës së parashtruesit të kërkesës, kishte shpallur të paligjshëm Aktvendimin e Odës së Avokatëve. Gjykata vëren megjithatë, që i njëjti ishte anuluar nga Oda e Avokatëve para Aktgjykimit përkatës të Gjykatës Supreme përkitazi me procedurën administrative, duke u bazuar në Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut përkitazi me procedurën penale. Në vitin 2005, Gjykata Supreme, kishte miratuar Aktgjykimet e gjykatave të ulëta përkitazi me veprën penale të mashtrimit, duke e përfunduar rrjedhimisht procesin penal kundër parashtruesit të kërkesës.
42. Duke filluar nga viti 2005, parashtruesi i kërkesës kishte paditur Odën e Avokatëve për kompensim dëmi material dhe jomaterial si rezultat i Aktvendimit përmes të cilit ishte pezulluar e drejta e tij për ushtrim të profesionit. Kërkesa e tij për kompensim dëmi ishte refuzuar përmes tri Aktgjykimeve të gjykatave të rregullta, përkatësisht Aktgjykimit [C. nr. 171/07] të 12 marsit 2013 të Gjykatës Themelore, të vërtetuar përmes Aktgjykimit [CA. nr. 323/2013] të 6 shtatorit 2016 të Gjykatës së Apelit dhe Aktgjykimit [Rev. nr. 170/2017] të 23 gushtit 2017 të Gjykatës Supreme.

Këtë të fundit parashtruesi i kërkesës e konteston në Gjykatë, duke e kontestuar përbërjen e Kolegjit përkatës vendimmarrës, në të cilin kryetare e Kolegjit ishte gjyqtarja G. S., kundër të cilës, parashtruesi i kërkesës në vitin 2015 kishte paraqitur kallëzim penal në Prokurorinë e Shtetit. Sipas parashtruesit të kërkesës, pjesëmarrja e gjyqtarës G. S. në Kolegjin e Gjykatës Supreme, rezulton në shkelje të së drejtës së tij në gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

43. Gjykata vëren se kallëzimi penal kundër gjyqtarës G. S., sipas shkresave të lëndës dhe pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, ndërlidhet me pjesëmarrjen e saj në Kolegjin vendimmarrës të Gjykatës Supreme përkitazi me Aktgjykimin [Rev. nr. 335/2015] e 14 dhjetorit 2015 të Gjykatës Supreme dhe të cilin Gjykata, më 9 qershor 2017, përmes rastit KI22/16 e kishte shpallur të pavlefshëm.
44. Në këtë aspekt, Gjykata fillimisht thekson se objekti i çështjes të cilin Gjykata e kishte trajtuar në rastin KI22/16 përkitazi me vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [Rev.nr.335/2015] të 14 dhjetorit 2015 të Gjykatës Supreme dhe objekti i çështjes në rastin e tanishëm, përkitazi me vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [Rev. nr. 170/2017] të 23 gushtit 2017 të Gjykatës Supreme, janë të ndryshme dhe nuk janë të ndërlidhura. Në të parin, përkatësisht në rastin KI22/16, çështja kishte të bëj me një vërtetim pronësie, ndërsa pretendimet e parashtruesit të kërkesës në Gjykatë ndërlidheshin me pjesëmarrjen e gjyqtarit Q. A. në Kolegjin e Gjykatës së Apelit dhe kundër të cilit, parashtruesi i kërkesës gjithashtu kishte paraqitur kallëzim penal. Në këtë rast, parashtruesi i kërkesës pretendonte se Kolegji i Gjykatës Supreme, pjesë përbërëse e të cilit ishte gjyqtarja G. S., kishte refuzuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës për revizion, përmes Aktgjykimit [Rev. nr. 335/2015] të 14 dhjetorit 2015, pa i arsyetuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës për gjykim të anshëm në nivel apeli, për shkak të pjesëmarrjes së gjyqtarit Q. A. në Kolegjin përkatës.
45. Përmes Aktgjykimit në rastin KI22/16, Gjykata kishte shpallur të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, për shkak të vendimit të paarsyetuar gjyqësor në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, specifikisht sepse Gjykata Supreme nuk kishte trajtuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës përkitazi me pjesëmarrjen e gjyqtarit Q. A. në vendimmarrje në Gjykatën e Apelit. (Shih, rastin KI22/16, cituar më lart, paragrafët 39, 45, 46, 50 dhe 51).
46. Rrjedhimisht, Gjykata thekson se Aktgjykimi i Gjykatës në rastin KI22/16 kishte shpallur të pavlefshëm Aktgjykimin [Rev.nr.335/2015] e 14 dhjetorit 2015 të Gjykatës Supreme, vetëm sa i përket mungesës së arsytimit të vendimit gjyqësor. Aktgjykimi i Gjykatës në rastin KI22/16 nuk ndërlidhet në asnjë mënyrë me përbërjen e Kolegjit vendimmarrës në Gjykatën Supreme dhe as me pjesëmarrjen e gjyqtarës G. S. në përbërjen e tij.
47. Për më tepër, për dallim nga rasti KI22/16 në të cilin parashtruesi i kërkesës kishte pretenduar se Gjykata Supreme nuk kishte arsyetuar pjesëmarrjen e gjyqtarit Q. A.

në vendimmarrje në Gjykatën e Apelit, sepse kundër të njëjtit, kishte paraqitur kallëzim penal, në rrethanat e rastit të tanishëm, parashtruesi i kërkesës konteston pjesëmarrjen e gjyqtarës G. S. në Kolegjin e Gjykatës Supreme dhe kundër të cilës, parashtruesi i kërkesës, gjithashtu kishte paraqitur kallëzim penal.

48. Në këtë kontekst, Gjykata thekson se pretendimet e parashtruesit të kërkesës se Aktgjykimi [Rev. nr. 170/2017] i 23 gushtit 2017 i Gjykatës Supreme është nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive të tij themelore të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse Kolegji vendimmarrës në Gjykatën Supreme, sipas pretendimit, ishte i anshëm për shkak të pjesëmarrjes së gjyqtarës G. S., do të shqyrtohen duke u bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ), në harmoni me të cilën, Gjykata bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
49. Në këtë aspekt, Gjykata fillimisht rikujton se paanësia e një gjykate sipas nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, bazuar në praktikën e konsoliduar gjyqësore të GJEDNJ-së, duhet të përcaktohet sipas (i) testit subjektiv, rrjedhimisht në bazë të bindjes dhe sjelljes personale të një gjyqtari, duke nënkuptuar se një gjyqtar mund të ketë pasur paragjykitime personale apo anshmëri në një rast të caktuar; dhe (ii) testit objektiv, rrjedhimisht konstatimit nëse vet gjykata, mes tjerash, përbërja e saj, ka ofruar garancione të mjaftueshme për të përjashtuar çdo dyshim legjitim në këtë drejtim. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Miracle Europe KFT kundër Hungarisë*, Aktgjykim i 12 prillit 2015, paragrafët 54 dhe 55; *Gautrin dhe të Tjerët kundër Francës*, Aktgjykim i 20 majit 1998, paragrafi 58; *San Leonard Band Club kundër Maltës*, Aktgjykim i 29 korrikut 2004, paragrafi 58; *Thomann kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 10 qershorit 1996, paragrafi 30; *Wettstein kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 21 dhjetorit 2000, paragrafi 42; *Korzeniak kundër Polonisë*, Aktgjykim i 10 janarit 2017, paragrafi 46; dhe rasti i Gjykatës KIo6/12, me parashtrues *Bajrush Gashi*, Aktgjykim i 9 majit 2012, paragrafi 45).
50. Më specifikisht, sa i përket testit subjektiv, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, paanshmëria personale e gjyqtarit duhet të prezumohet deri sa të vërtetohet e kundërta. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Mežnarić kundër Kroacisë*, Aktgjykim i 30 nëntorit 2005, paragrafi 30; *Padovani kundër Italisë*, Aktgjykim i 26 shkurtit 1993, paragrafi 26; *San Leonard Band Club kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 59; *Hauschildt kundër Danimarkës*, Aktgjykim i 24 majit 1989, paragrafi 47; *Driza kundër Shqipërisë*, Aktgjykim i 13 nëntorit 2007, paragrafi 75; dhe *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 47). Për sa i përket llojit të provave të nevojshme për të dëshmuar një gjë të tillë, GJEDNJ, për shembull, është përpjekur që të vërtetojë nëse një gjyqtar tregon armiqësi ose vullnet të keq për arsye personale. Në determinimin nëse në një rast të caktuar mund të ketë dyshime legjitime për mungesën e paanshmërisë së një gjyqtari, qëndrimi i palës përkatëse është më rëndësi, por jo vendimtar. (Shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *De Cubber kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 26 tetorit 1984,

paragrafi 25). Megjithatë, parimi mbi bazën e të cilit duhet të supozohet se gjykata është e liruar nga paragjykimet apo njëanshmëria personale, është i vendosur për një kohë të gjatë në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së. (Shih, rastet e GJEDNJ-së, *Kyprianou kundër Qipros*, cituar më lart, paragrafi 119; *Micallef kundër Maltës*, Aktgjykim i 15 tetorit 2009, paragrafët 93-94; dhe *Tozicka kundër Polonisë*, Aktgjykim i 24 korrikut 2012, paragrafi 33).

51. Për më tepër, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, përderisa në disa raste mund të jetë e vështirë të gjenden faktet bazuar në të cilat mund të përmbysset prezumimi i paanësisë subjektive të një gjyqtari, kriteret dhe kërkesat për paanësinë objektive të gjykatës, përcaktojnë një garanci shtesë për një gjykim të paanshëm. (Shih, rastin e GJEDNJ-së *Micallef kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafët 95 dhe 101). Duhet të theksohet se në shumicën e rasteve që ndërlidhen me çështje të paanshmërisë, GJEDNJ është fokusuar dhe ka gjetur shkelje në aspektin e testit objektiv të paanshmërisë së gjykatës. (Shih, gjithashtu rastin e GJEDNJ-së *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, Aktgjykim i 6 nëntorit 2018, paragrafi 146; dhe *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 48).
52. Për sa i përket testit objektiv, Gjkata vëren se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, kur aplikohet mbi një trup gjykues, duhet të determinohet nëse ndaras nga sjellja personale e cilitdo gjyqtarë, mund të ketë fakte të mjaftueshme të cilat mund të ngrenë dyshime legjitime për paanshmërinë e gjykatës. Në këtë aspekt edhe dukja/perceptimi mund të ketë rëndësi, sepse "*drejtësia jo vetëm duhet të zbatohet, por ajo duhet të shihet që po zbatohet*". (Në këtë kontekst, shih ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *De Cubber kundër Belgjikës*, cituar më lart, paragrafi 26). Çështja esenciale është besimi që gjykatat në një shoqëri demokratike duhet të reflektojnë në publik. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së *Castillo Algar kundër Spanjës*, Aktgjykim i 28 tetorit 1998, paragrafi 45; *San Leonard Band Club kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 60; dhe *Golubović kundër Kroacisë*, cituar më lart, paragrafi 49). Prandaj, cilitdo gjyqtar për të cilin mund të ketë arsye legjitime për të dyshuar në mungesë paanshmërie, duhet të tërhiqet nga vendimmarrja. (Shih, rastin e GJEDNJ-së, *Micallef kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 98).
53. Për më tepër, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, situatat në kuadër të të cilave mund të ngriten çështje lidhur me mungesën e paanshmërisë, mund të jenë të (i) natyrës funksionale; dhe (ii) personale. E para, ndërlidhet me ushtrimin e funksioneve të ndryshme brenda një procesi gjyqësor nga i njëjti person ose të natyrës hierarkike apo të ndonjë natyre tjetër, në mes gjyqtarit dhe akterëve tjerë në procesin e caktuar gjyqësor. Përkitazi me këto të fundit, niveli dhe natyra e kësaj lidhje duhet të ekzaminohet. Këto situata të natyrës funksionale, mund të përfshijnë shembuj të rasteve kur në të njëjtin rast janë ushtruar funksione (i) këshillëdhënëse dhe gjyqësore (për këtë kontekst, shih ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së *Procola kundër Luxembourgut*, Aktgjykim i 8 shtatorit 1995, paragrafi 45; *Kleyn dhe të tjerët kundër Holandës*, Aktgjykim i 6 majit 2003, paragrafi 200; dhe *Sacilor Lormines kundër Francës*, Aktgjykim i 9 nëntorit 2006, paragrafi 74); (ii) gjyqësore dhe jashtëgjyqësore (për këtë kontekst, shih ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *McGonnell kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 8 shkurtit 2000,

paragrafët 52-57); dhe (iii) të ndryshme gjyqësore. Në këtë kontekst, GJEDNJ thekson se vlerësimi nëse pjesëmarrja e të njëjtit gjyqtar në faza të ndryshme të procesit gjyqësor mund të ketë rezultuar në shkelje të kërkesave që ndërlidhen me paanësinë e gjykatës, duhet të vlerësohet nga rasti në rast dhe varet nga rrethanat e secilit rast. Ndërsa e dyta, përkatësisht, çështjet e natyrës personale, kryesisht ndërlidhet me mënyrën e të sjellurit të një gjyqtari përkitazi me një rast ose ekzistencën e lidhjeve me njërën nga palët apo përfaqësuesit të tij/saj në një rast. (Shih për më tepër në këtë kontekst, Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 31 dhjetorit 2018, për nenin 6 të KEDNJ-së, e Drejta në Gjykim të Drejtë (aspekti civil), Pjesa III. Kërkesat Institucionale, C. Pavarësia dhe Paanësia, 3. Gjykata e Paanshme).

54. Gjykata gjithashtu thekson se, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, vlerësimi i paanësisë së gjykatës në kuptim të testit subjektiv dhe objektiv, nënkupton që duhet të determinohet nëse në një rast të caktuar mund të ketë dyshime legjitime për t'u frikësuar që një gjyqtari dhe/ose trupi të caktuar gjykues i mungon paanshmëria. Megjithatë, përtej dyshimeve legjitime, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, është më rëndësi të determinohet nëse dyshime të tilla mund të justifikohen objektivisht. (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Mežnarić kundër Kroacisë*, cituar më lart, paragrafi 31; *Ferrantelli dhe Santangelo kundër Italisë*, Aktgjykim i 7 gushtit 1996, paragrafi 58; *Wettstein kundër Zvicrës*, cituar më lart, paragrafi 44; *San Leonard Band Club kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 60; *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 49; dhe *Tozicka kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 33).
55. Në dritën e këtyre parimeve të përgjithshme dhe aplikimin e tyre në rrethanat e rastit konkret, Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon se fakti që gjyqtarja G. S. kishte marrë pjesë në nxjerrjen e Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, ka rezultuar në nxjerrjen e këtij Aktgjykimi nga një gjykatë e anshme, në shkelje të së drejtës së tij në gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së. Gjykata në vijim, do të shqyrtojë fillimisht pretendimet e parashtruesit të kërkesës nën kriteret e përcaktuara nga praktika e GJEDNJ-së përkitazi me testin subjektiv.
56. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton se (i) paanshmëria personale e gjyqtarit duhet të prezumohet deri sa të vërtetohet e kundërta; (ii) kjo e fundit mund të vërtetohet ndër të tjera, përmes fakteve të cilat do të provonin se një gjyqtar tregon armiqësi ose vullnet të keq për arsye personale; dhe se (iii) në shqyrtimin nëse mund të ketë dyshime legjitime përkitazi me një gjyqtar përkatës sa i përket paanësisë së tij/saj, qëndrimet e parashtruesit janë të rëndësishme, por jo vendimtare.
57. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se gjyqtarja G. S. ka qenë e anshme, sepse kundër të njëjtës parashtruesi i kërkesës ka paraqitur kallëzim penal në vitin 2015. Parashtruesi i kërkesës, sipas shkresave të lëndës në kallëzimin e tij penal, kishte pretenduar se një numër gjyqtarësh, përfshirë gjyqtaren G. S., kishin nxjerrë vendime të kundërligjshme gjyqësore.

58. Gjykata fillimisht vëren se përtej faktit se parashtruesi i kërkesës ka paraqitur kallëzimin penal përkatës kundër gjyqtarës G. S., në Gjykatë nuk ka paraqitur asnjë argument shtesë se gjyqtarja përkatëse mund të ketë treguar vullnet të keq ose armiqësi ndaj parashtruesit të kërkesës, prova këto të nevojshme për të përmbysur prezumimin e paanshmërisë së gjyqtarit bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së.
59. Për më tepër, natyra e kallëzimit penal ndërlidhet me vendimmarrjen e gjyqtarës G.S., përkatësisht dhe sipas pretendimit, me nxjerrjen e vendimeve të kundërligjshme gjyqësore të përcaktuara me nenin 432 dhe në konflikt interesi të përcaktuar me nenin 424 të KPRK-së. Gjykata gjithashtu vëren që bazuar në shkresat e lëndës, kallëzimi penal ishte bërë më 2 shkurt 2015 dhe rrjedhimisht ende pa vendosur Kolegji përkatës lidhur me Aktgjykimin [Rev. nr. 335/2015] e 14 dhjetorit 2015 të Gjykatës Supreme, në lidhje me të cilin, përkitazi me gjyqtaren G. S., parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur këtë kallëzim penal.
60. Gjykata thekson se trajtimi dhe vlerësimi i kallëzimit penal të parashtruesit të kërkesës është në kompetencë të institucioneve tjera të Republikës së Kosovës, megjithatë ajo gjithashtu thekson se paraqitja e kallëzimeve penale ndaj gjyqtarëve si rezultat i pakënaqësisë së palëve me rezultatet e vendimeve gjyqësore, dhe pa mbështetjen e fakteve dhe rrethanave tjera, që do të mund të justifikonin objektivisht dyshimet legjitime për paanshmërinë e një gjykate në vendimmarrjen e saj, nuk mund të mbështesin në vetvete pretendimet e një parashtruesi të kërkesës për paanshmërinë e një gjykate dhe as të përmbysin prezumimin e paanshmërisë së një gjyqtari.
61. Siç është cekur më lart, në vlerësimin e paanshmërisë së gjyqtarit përkatës, qëndrimi i një parashtruesi është i rëndësishëm, por jo vendimtar. Gjykata vlerëson së në shkresat e lëndës dhe për më tepër, në vlerësimin e Aktgjykimit [Rev. nr. 170/2017] të 23 gushtit 2017 të kontestuar të Gjykatës Supreme, kryetare e Kolegjit të së cilit ishte gjyqtarja G. S., nuk ka asnjë indikacion që do të mund të rezultonte në dyshime legjitime dhe objektivisht të justifikueshme se gjyqtarja G. S. në nxjerrjen e Aktgjykimit të kontestuar, ka vepruar me paragjykime apo armiqësi personale ndaj parashtruesit të kërkesës. Rrjedhimisht, Gjykata vëren se në nxjerrjen e Aktgjykimit [Rev. nr. 170/2017] të 23 gushtit 2017 të Gjykatës Supreme, asnjë fakt nuk mund të mbështet konstatimin se gjyqtarja G. S., në rrethanat e rastit konkret, nuk ka qenë e paanshme në kuptimin e testit subjektiv.
62. Gjykata njeh faktin se është e vështirë të gjenden dhe paraqiten argumentet dhe provat dhe të cilat do të mund të përmbysnin prezumimin e paanshmërisë së gjyqtarit nën testin subjektiv. Të njëjtin fakt e ka njohur edhe GJEDNJ dhe e cila si rezultat, përtej aplikimit të testit subjektiv, në vlerësimin e pretendimeve të parashtruesve të kërkesave, gjithashtu aplikon edhe parimet e testit objektiv, si garanci shtesë për të determinuar nëse një vendim i caktuar është marrë nga një gjykatë e paanshme. (Shih në këtë kontest, rastet e GJEDNJ-së, *Pullar kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 10 qershorit 1996, paragrafi 32; *Micallef kundër Maltës*, Aktgjykim i 15

tetorit 2009, paragrafi 95; dhe *Korzeniak kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 49).

63. Prandaj, Gjykata më tej, do të vlerësojë paanshmërinë e gjykatës, në rrethanat e rastit konkret, edhe në kuptimin e testit objektiv, dhe rrjedhimisht, bazuar në praktikën e GJEDNJ-së, do të shqyrtojë nëse (i) ka fakte dhe rrethana të mjaftueshme e të cilat mund të ngrenë dyshime legjitime sa i përket paanshmërisë së gjykatës; dhe (ii) këto dyshime për paanshmërinë e gjykatës në rrethanat e rastit konkret, mund të jenë objektivisht të justifikueshme.
64. Fillimisht, Gjykata shënon se fakti që në një Kolegj të Gjykatës Supreme ka marrë pjesë, si kryetare Kolegji, një gjyqtare, kundër të cilës parashtruesi i kërkesës, kishte paraqitur kallëzim penal, paraqet një rrethanë e cila mund të ngre dyshime legjitime për paanshmërinë e gjykatës. Megjithatë, Gjykata duhet të vlerësojë nëse këto dyshime, në rrethanat e rastit konkret, janë objektivisht të justifikueshme.
65. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton që praktika e konsoliduar gjyqësore e GJEDNJ-së në kuptimin e aplikimit të testit objektiv ka përcaktuar se pretendimet e një pale përkitazi me paanshmërinë e gjykatës mund të jenë të natyrës funksionale ose personale. Siç është cekur më lart, e para, në parim, ndërlidhet me ushtrimin e funksioneve të ndryshme të një gjyqtari në të njëjtin proces gjyqësor; ndërsa e dyta, në parim, ndërlidhet me sjelljen e një gjyqtari ose ekzistencën e lidhjeve me njërën nga palët apo përfaqësuesit e tij/saj në një rast.
66. Gjykata vëren se në rrethanat e rastit konkret, gjyqtarja G. S. dhe asnjë nga anëtarët e tjerë të Kolegjit dhe të cilët nxorrën Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme, nuk kanë ushtruar funksione të ndryshme brenda të njëjtit proces gjyqësor. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës nuk pretendon dhe rrethanat e rastit nuk rezultojnë të ketë pasur lidhje të natyrës personale me parashtruesin e kërkesës.
67. Megjithatë dhe më tej, Gjykata gjithashtu rikujton faktin se GJEDNJ ka mbajtur se çështjet organizative janë relevante në vlerësimin e paanshmërisë së një gjykate. (Shih në këtë kontekst rastin e GJEDNJ-së, *Piersack kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 1 tetorit 1982, paragrafi 30). Në këtë aspekt, ekzistenca e procedurave që e sigurojnë paanshmërinë, përkatësisht, rregullave dhe procedurave që e rregullojnë edhe tërheqjen/përrjashtimin e një gjyqtari, janë faktorë relevant. Gjykata rrjedhimisht, duhet të merr parasysh rregullat e tilla që e sigurojnë paanshmërinë, kur vlerëson nëse një gjykatë është e paanshme.
68. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton se Kreu III i Ligjit nr. 03/L-006 për Procedurën Kontestimore (në tekstin e mëtejme: LPK) rregullon përrjashtimin e gjyqtarit nga gjykimi. Neni 67 i këtij ligji, përcakton rrethanat nën të cilat një gjyqtar nuk mund të procedojë shqyrtimin e një çështje juridike dhe rrjedhimisht duhet të përrjashtohet me ose pa kërkesën e palës.

69. Përkitazi me mundësinë e parë, përkatësisht përjashtimin e një gjyqtari me kërkesën e palës, Gjykata vëren se neni 68 i LPK-së përcakton detyrimin e palës për të kërkuar përjashtimin e një gjyqtari në rast se ekzistojnë rrethanat e përcaktuara me nenin 67 të të njëjtit ligj. Neni 68, i mundëson cilës do palë, që duke e arsyetuar kërkesën, paraprkishtë të emërtoj gjyqtarin që nuk mund të marrë pjesë në dhënien e vendimit për shkak të ekzistimit të rrethanave nga neni 67 i këtij ligji. LPK specifikisht në nenin 69 të tij, përcakton edhe rastet kur nuk është e lejuar një kërkesë e tillë, duke përfshirë edhe ato rrethana, kur kërkohet përjashtimi i një numri gjyqtarësh e që rezultojnë në pamundësinë e gjykatës për të marrë vendime. Kjo e fundit është po ashtu e mbështetur nga praktika e Gjykatës dhe e GJEDNJ-së. (Shih, Aktvendimin e Gjykatës për papranueshmëri të 19 dhjetorit 2016 në rastin KI108/16 me parashtrues *Bojana Ivković, Marija Perić dhe Miro Jaredić*, paragrafët 34, 35 dhe 36 dhe referencat e përdorura në to).
70. Në këtë aspekt, Gjykata fillimisht thekson se parashtruesi i kërkesës nuk ka bërë kërkesë për përjashtimin e gjyqtarës G. S. Megjithatë, Gjykata njeh faktin se procedura që ka të bëjë me shqyrtimin e një kërkesë për revizion nuk parashikon procedurë publike në të cilën parashtruesi mund të marrë pjesë, sepse bazohet vetëm në parashtruesat me shkrim. Prandaj, Gjykata në raste të ngjashme parimisht ka mbajtur se parashtruesit e kërkesës nuk mund të mbahen përgjegjës për moskërkimin e përjashtimit të një gjyqtari sepse, nuk kanë mundur të jenë në dijeni, derisa nuk e kanë marrë vendimin e gjykatës, se gjyqtari përkatës ishte pjesë në Kolegjin e Gjykatës Supreme.
71. Gjykata megjithatë thekson se pa marrë parasysh (i) nëse parashtruesi i kërkesës, mund të ketë qenë ose jo në dijeni për përbërjen e Kolegjit të Gjykatës Supreme, dhe specifikisht pjesëmarrjen e gjyqtarës G. S. në të; dhe (ii) faktin që parashtruesi i kërkesës nuk ka bërë kërkesë për përjashtimin e gjyqtarës përkatëse, çdo gjyqtar duhet vet të kërkojë përjashtimin nga vendimmarrja, nëse ekzistojnë rrethanat e përcaktuara me nenin 67 të LPK-së.
72. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton mundësinë e dytë të përcaktuar përmes LPK-së, përkatësisht detyrimin e çdo gjyqtari, siç është përcaktuar në paragrafin 1 të nenit 71 të LPK-së, që të njoftoj kryetarin e gjykatës dhe të kërkojë përjashtimin nga vendimmarrja nëse ekzistojnë rrethanat e përcaktuara përmes nenit 67 të LPK-së. Gjykata megjithatë vëren se, në rrethanat e rastit konkret, parashtruesi i kërkesës nuk argumenton asnjë rrethanë të përcaktuar me nenin 67 të LPK-së dhe mbi bazën e të cilës gjyqtarja G. S., duhet të kishte kërkuar vet përjashtimin e saj nga pjesëmarrja në Kolegjin e Gjykatës Supreme e që ka rezultuar në nxjerrjen e Aktgjykimit të kontestuar.
73. Gjykata rithekson se vetëm fakti që parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar kallëzim penal kundër gjyqtarës G. S., dhe i pambështetur nga rrethana dhe argumente tjera, nuk është i mjaftueshëm për të determinuar se gjyqtarja G. S. ka qenë e anshme në kuptimin e testit subjektiv të paanshmërisë së gjykatës dhe se Kolegji i Gjykatës Supreme që ka nxjerrë Aktgjykimin e kontestuar, të ketë qenë i anshëm në kuptimin e testit objektiv të paanshmërisë së gjykatës. Rrjedhimisht,

Gjykata duhet të konstatojë se dyshimet për paanshmërinë e Gjykatës, në rrethanat e rastit konkret, nuk janë objektivisht të justifikueshme.

Përfundime

74. Gjykata thekson se pavarësia dhe paanshmëria e gjykatës të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, çështje këto të ngritura nga parashtruesi i kërkesës në rrethanat e rastit konkret, janë çështje esenciale kushtetuese.
75. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata ka konstatuar se Aktgjykimi [Rev. nr. 170/2017] i 23 gushtit 2017 i Gjykatës Supreme është nxjerrë nga një gjykatë e paanshme në kuptimin e testit subjektiv dhe objektiv të përcaktuar nga praktika gjyqësore e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe rrjedhimisht, është në përputhshmëri me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, sepse (i) përkundër faktit që Kryetare e Kolegjit e cila nxori Aktgjykimin e kontestuar, ishte një gjyqtare kundër së cilës parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kallëzim penal, asnjë provë apo argument tjetër i parashtruesit të kërkesës nuk e përmbys prezumimin e paanësisë së gjyqtarës përkatëse; dhe për më tepër, (ii) përkundër faktit që pjesëmarrja e gjyqtarës përkatëse në Kolegjin e Gjykatës Supreme mund të ketë ngritur dyshime legjitime për paanësinë e gjykatës nga ana e parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e Gjykatës, vlerësim ky i bazuar në parimet dhe kriteret e përcaktuara nga praktika përkatëse gjyqësore e GJEDNJ-së, këto dyshime, në rrethanat e rastit konkret, nuk janë objektivisht të justifikueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 47 dhe 48 të Ligjit dhe rregullin 59 (1) të Rregullores së punës, më 29 korrik 2019, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se Aktgjykimi [Rev. nr. 170/2017] i 23 gushtit 2017 i Gjykatës Supreme është në përputhshmëri me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së;
- III. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve;
- IV. TË PUBLIKOJË këtë Aktgjykim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Gresa Caka-Nimani

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Alta Rama-Hajrizi